

De droom van Ben en Charlotte? Nog héél lang samen frietjes bakken. © Pol De Wilde

Ben (20) en Charlotte (18) **jongste frituuruitbaters van het land**

‘Een frietkot uitbaten is echt romantisch’

Ze zijn de jongste frituuruitbaters van België. Zij is achttien, hij twintig. Charlotte Leuchter en Ben Bousse uit Kortesseem willen voor altijd samen frieten bakken.

LOTTE DEBROUWERE

Hij wou altijd al een frituur uitbaten. Ben Bousse was zelfs zo zot van het frietkot dat hij als puber geregeld na het avondmaal nog een frietje ging eten. Of een Mexicano. Of een boulet. En zij? Zij wou schoonheidsspecialiste worden. Ze was goed en kreeg zelfs op haar stageplaats een job aangeboden. Maar toen koos ze voor de frituur. Of liever: voor de liefde. Toen Charlotte hem vertelde dat zij geen teennagels wou vijlen, maar hem wou bijstaan, was Ben zielsgelukkig.

Maar hoe vonden ze in vrede de naam van het frietkot? Ben surfte naar www.vindeenfrituur.be en belde eigenaars van een frituur op. Geen briljant idee, zo bleek. ‘Normaal worden frituuruitbaters gebeld voor een bestelling, nu kregen ze de vraag of ze geen interesse hadden om hun frituur over te la-

ten. Dat kwam een beetje raar over’, lacht Ben. Dus maakte hij dan maar visitekaartjes met de hele uitleg. Dat hij een frietkot zocht en dat iemand die een frietkot wou overlaten, hem altijd mocht contacteren. ‘Het gekke was dat ik mijn visitekaartje niet aan deze frituur gaf, ik vond Snackbar Speedy veel te chic. Nieuwbouw, amper zeven jaar oud. Ik kon niet geloven dat iemand zo’n mooie zaak zou overlaten.’

Maar het gebeurde toch. Zijn vader investeerde in de zaak. En nu moet Ben het samen met Charlotte waarmaken. Ben: ‘Ik wil bewijzen dat jongeren wel degelijk iets kunnen. Het beeld dat mensen van de jeugd hebben is dat wij geen poot uitsteken. Dat we uitgaan en drinken. Let op, ik heb dat ook gedaan, maar ik wil iets maken van mijn leven’, zegt Ben. ‘Ik wil niet twee jaar lang *interimjobbes* via de VDAB doen. Ik wil niet in

een fabriek werken.’

Charlotte glimlacht. ‘Mijn moeder vond een frituur uitbaten iets voor kernmisvolk. Ook sommige vriendinnen vonden het geen goed idee. In het begin kende ik ook het verschil niet tussen een Taco en een Berehap. Ik kom uit een familie die altijd heel gezond eet. We aten maar één keer per maand frietjes en die bakten we zelf.’

Hij vergelijkt haar met een Mexicano: koppig en pikant. Zij vergelijkt hem met een Bicky Burger: gelaagd en wispelturig.

Maar ze leerde het snel en haar familie en vrienden moesten hun mening herzien. ‘Een frituur is gewoon echt romantisch’, zegt ze. Maar toch iets helemaal anders dan nagels laken, eelt afvullen en gezichts-massage geven? ‘Dat is waar, maar ik zorg ook hier dat alles mooi is. Ik zal de frietjes altijd netjes verpakken, het frietkot zal er altijd proper bijliggen en ik zal altijd verzorgd achter de

toonbank staan’, zegt ze. Charlotte kan wel geen lange nagels hebben. ‘Ik heb het geprobeerd met kunstnagels, maar als je moet afwassen of met frieten zeulen, is dat niet zo makkelijk.’ Charlotte is een mooi meisje.

Dus krijgt ze wel eens en opmerking over ‘twee bouletten’ als ze wat vooroverbuigt. Maar dat neemt ze er wel bij. En Ben is een mooie jongen. Hij rijdt met een blitse Audi TT en heeft wel eens vrouwelijke fans die wel heel lang aarzelen voor ze een bakje friet bestellen. Maar geen haar op hun hoofd denkt eraan om elkaar te verlaten. Hij vergelijkt haar met een Mexicano: koppig en pikant. Zij vergelijkt hem met een Bicky Burger: gelaagd en wispelturig. Het frietkot, dat is hun leven. ‘Soms maken we wel eens ruzie. Als Charlotte de kaas bij een Cheeseburger vergeet bijvoorbeeld’, lacht Ben. ‘Maar we vergeten dat snel.’

Als ze twee dagen vrij hebben, vervelen ze zich. ‘De eerste dag rusten we nog uit, maar de tweede dag vervelen we ons. We willen dan gewoon naar onze snackbar toe.’

Waar ze nog van dromen? ‘We zijn bij elkaar, hebben een mooie frituur en we zijn gelukkig. Wat moeten we nog meer hebben? We hopen gewoon dat we nog heel lang frietjes kunnen verkopen.’

Rode Kruis wil elke maand 4.000 nieuwe bloeddonoren

Het Rode Kruis Vlaanderen wil het komende jaar elke maand 4.000 nieuwe donoren aantrekken. Daarvoor roept de organisatie de hulp in van een hele reeks bekende Vlamingen. Elke maand zullen een of meer BV's de uitdaging aangaan om 4.000 nieuwe donoren aan te trekken. Op een jaar tijd mikt de organisatie dus op liefst 48.000 nieuwe donoren, bovenop de zowat 170.000 donoren die Vlaanderen nu al telt. De aftrap wordt gegeven door Nicole en Hugo. Nadien volgen Geena Lisa, Marleen Merckx en Hilde De Baerdemaeker, Sean D'Hondt, Veerle Dobbelaere, Gunther Neefs, Gene Thomas, Sofie Van Moll, Peter Van Laet, Nathalie Meskens, Sabine Appelmans, Willy Sommers en Wim Soetaer.

De mediafiguren hebben samen een lied gemaakt, het *bloeddoelven-lied*, dat de campagne moet ondersteunen. Vlaams minister-president Kris Peeters kwam de campagne maandag mee op gang trekken. ‘7 op de 10 Vlamingen krijgen in hun leven ooit bloed. Maar amper 1 op de 7 Vlamingen geeft ooit bloed. Dat is een situatie die niet houdbaar is. We moeten dat cijfer van 1 op de 7 sterk optrekken’, aldus Peeters. Hij wil alvast zelf het goede voorbeeld geven en vier keer per jaar bloed geven. Dat is trouwens het maximum aantal keren dat het toegelaten is. (BLG)

LEZERSSERVICE
www.bloeddoelven.be

Universiteit Antwerpen test nog deze maand eerste griepvaccins

De universiteit van Antwerpen test nog deze maand een vaccin tegen de Mexicaanse griep op proefpersonen. Ongeveer 300 tot 400 vrijwilligers zullen het middel toegediend krijgen. Normaal wordt zo'n vaccin uitgeprobeerd op volwassenen tussen 18 en 60 jaar, maar nu zullen ook 60-plussers en kinderen tussen 1 en 5 jaar getest worden. ‘We willen weten of zij op een goede manier antistoffen ontwikkelen tegen deze griep’, zegt professor Pierre Van Damme. De bijwerkingen zijn vergelijkbaar met die van een ander griepvaccin. ‘Liefst 10 tot 15 procent van de mensen kan last hebben van spierstijfheid, jeuk, misselijkheid en koorts’, aldus van Damme.

Normaal zal Europa ten laatste in november groen licht geven om het vaccin in massaproductie te brengen. Maar als de Mexicaanse griep eerder uitbreekt, zal het vaccin meteen geproduceerd worden. In dat geval kan het al in augustus op de markt komen. (CDM)

Marie-Rose Morel (VB) weet vandaag of ze verlost is van haar tumor

‘Die kanker móét gewoon weg. De champagne staat al koud’

De dag van de waarheid is aangebroken voor Marie-Rose Morel (36). De dokters hebben alles gedaan wat ze konden om haar kanker te overwinnen, vandaag krijgt ze te horen of de chemo zijn werk heeft gedaan. ‘Het moet! Anders is het gedaan met mij.’

DAJO HERMANS

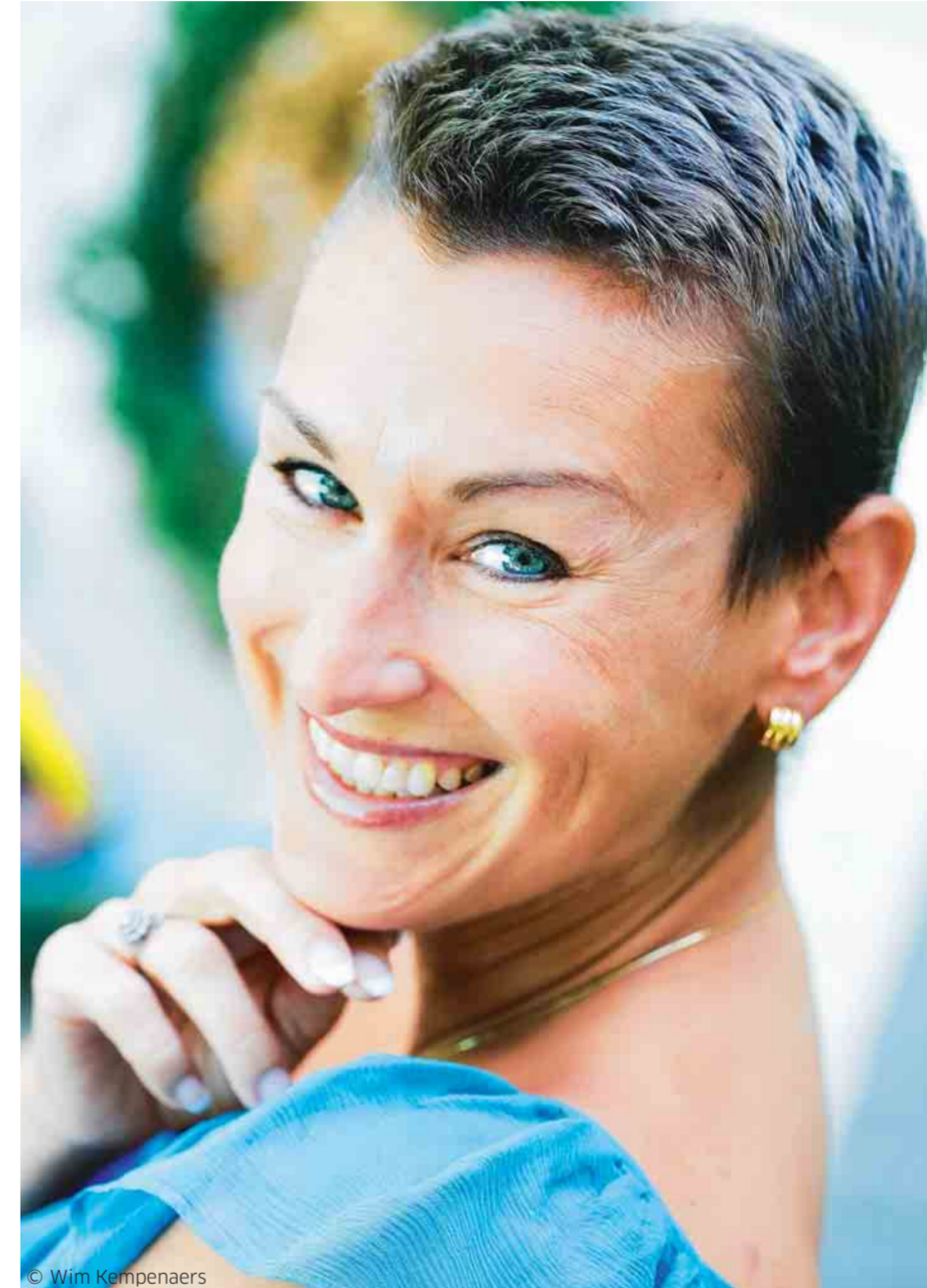
‘Ik voel me goed. Écht goed. Ik zou het niet kunnen geloven als ze me straks vertellen dat die behandeling niet gewerkt heeft.’ Goed een half jaar nadat de artsen haar nog amper tien procent overlevingskansen gaven, is vandaag hét moment van de waarheid aangebroken voor Marie-Rose Morel. Deze middag zullen de dokters in Gasthuisberg haar vertellen of ze haar baarmoederkanker heeft verslagen.

‘Ofwel is die tumor weg en word ik over vijf jaar definitief genezen verklaard. Ofwel zit hij er nog en is het met mij gedaan’, vertelt een erg nuchtere Morel. ‘Maar dat laatste is gewoon geen optie. Die kanker móét weg. De professor is daar heel duidelijk in geweest. Als het nu slecht is, is het héél slecht. Dan lig ik in het ravijn.’

Maar daaraan denkt ze nu liever niet. De gedachte alleen al heeft ze uit haar hoofd gebannen. ‘Ik ben zo al zenuwachtig genoeg. Het voelt alsof je naar de proclamatie gaat. Het examen is afgelegd, nu is het alleen nog wachten op de uitslag. Positief denken kan in dat opzicht soms wel wonderen doen. Dat hebben de dokters mij ook al honderd keer gezegd. Ik heb zelfs al een krat wijn gekocht om mijn veldslag te vieren. *Groot Geluk*, een Zuid-Afrikaanse wijntje met een toepasselijke naam, toch?’

‘Zodra ik de uitslag ken, rij ik naar mijn ouders. Ik ga ervan uit dat we zullen mogen feesten. Maar natuurlijk, dat gevoel van onbezorgdheid, dat zal nooit meer terugkomen. Die kanker zal altijd in mijn achterhoofd blijven hangen. Zelfs bij de minste pijn denk je al *oci, het zal toch geen uitzaaiing zijn*. Maar ik probeer me ertegen te verzetten, anders heb je gewoon geen leven meer.’

‘Van nature uit ben ik wel positief ingesteld, maar toch... Ik

© Wim Kempenaers

brengen met de mensen die er echt toe doen. Mijn kinderen op de eerste plaats.’

‘Ach, mijn lichaam heeft zoveel schade opgelopen dat ik op enkele maanden tijd eigenlijk vijftien jaar ouder ben geworden. Ook mentaal. Het is spijtig dat het zo is moeten gebeuren, maar als mens heeft die kanker me wel wijzer gemaakt.’

En ook al is ze niet herkozen, haar kanker leerde haar ook iets bij op politiek vlak. ‘Ik ga het Vlaams Belang menselijker maken’, zegt ze vastberaden. ‘Ik probeer dat al langer, maar neem nu die nieuwe regularisatiegolf. Het is een schande dat zoiets kan, maar we moeten ons niet kwaad maken op die vreemdelingen, maar op onze eigen politici. Is het zo onbegrijpelijk dat de illegalen van de geboden kans gebruik maken? Als ik in hun plaats was, ik zou er ook alles aan doen om hier te blijven. Kijk, de politieke microbe heeft me nog lang niet gelost, hé.’

‘Ik heb al een krat wijn gekocht om mijn veldslag te vieren. *Groot Geluk*, een wijntje uit Zuid-Afrika met een toepasselijke naam, toch?’

‘Ik heb in het verleden soms kansen laten liggen om een goed mens te zijn. Dat zal nu veranderen. Ik ga het Vlaams Belang menselijker maken’

‘Het is spijtig dat het zo is moeten gebeuren, maar die kanker heeft me wel wijzer gemaakt’

‘Wat als het fout afloopt? Ik heb briefjes geschreven voor mijn twee jongens, voor hun belangrijkste levensmomenten. Hun communie, hun eerste dag naar de middelbare school, hun trouwdag’

MARIE-ROSE MOREL

DEZE WEEK BIJ HUMO

SUSKE EN WISKE & HET GENIALE GANZENBORD

Verzamel het hele spel!

*Suske en Wiske (Deze week bij Humo)

*Lambik en tante Sidonia (Volgende week bij Humo)

telkens voor maar € 2,90 extra!